

ภาพรวม

1. การควบคุมการแพร่ระบาดของประสบความสำเร็จ: จนถึงตอนนี้ บางประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก (EAP) สามารถควบคุมโรคระบาดได้ยกเว้นอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ซึ่งยังเป็นภัยคุกคามต่อประเทศอื่น ประเทศเมียนมาร์ก็เพิ่งเกิดโรคระบาดขึ้นอีกครั้งรอบเมื่อไม่นานมานี้ ประเทศที่สามารถควบคุมโรคได้นั้นใช้วิธีการผสมผสานของการบังคับการเดินทางอย่างเข้มงวด กลยุทธ์ในการตรวจคัดกรองโรคอย่างกว้างขวาง และโปรแกรมการให้ข้อมูลเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรมแบบป้องกันไว้ก่อน

2. ความยากลำบากทางเศรษฐกิจ: โรคระบาดและความพยายามในการควบคุมโรคนั้นส่งผลให้เกิดการลดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โรคระบาดที่ทำให้เศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำส่งผลให้สถานการณ์ความยากลำบากในประเทศนั้นๆ มีมากขึ้นโดยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภูมิภาค EAP ซึ่งพึ่งพาการค้าและการท่องเที่ยวเป็นหลัก พลัสของประเทศนั้นๆ ขึ้นอยู่กับว่าการควบคุมโรคของประเทศนั้นสามารถทำได้มีประสิทธิผลแค่ไหนและประเทศได้รับผลกระทบมากแค่ไหนจากเหตุการณ์สะท้อนขวัญภายนอก ในช่วงครึ่งแรกของปีนี้ประเทศจีนมีผลผลิตที่หดตัวลงถึงร้อยละ 1.8 และโดยเฉลี่ยหดตัวลงร้อยละ 4 ในประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในภูมิภาคนี้ เหตุการณ์โควิดมีแนวโน้มที่จะทำให้ประชากรตกอยู่ในความยากจนเพิ่มขึ้น 38 ล้านคนในปี 2563 รวมถึงประชากรอีก 33 ล้านคนที่อาจหลุดพ้นจากความยากจนได้หากไม่เกิดเหตุการณ์โควิดและอีก 5 ล้านคนที่จะถูกผลักดันกลับเข้าสู่ความยากจนโดยใช้เส้นแบ่งความยากจนที่อัตรา 5.50 ดอลลาร์ต่อวัน (ความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (PPP) 2554)

3. การเยียวยา: เพื่อเป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รัฐบาลของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค EAP ได้กำหนดให้ร้อยละ 5 ของ GDP โดยเฉลี่ย ใช้เพื่อสนับสนุนระบบสาธารณสุข ช่วยเหลือครัวเรือนเพื่อให้เกิดการบริโภคอย่างต่อเนื่อง และช่วยธุรกิจให้รอดพ้นจากการล้มละลาย แต่เนื่องจากว่าก่อนหน้านี้ ประเทศเหล่านี้มีค่าใช้จ่ายด้านการช่วยเหลือสังคมน้อยกว่าร้อยละ 1 ของ GDP โดยเฉลี่ย ดังนั้นการขยายผลและการนำไปปฏิบัตินั้นก็ทำให้เกิดความยากลำบาก ในประเทศอื่นๆ การให้ความช่วยเหลือนั้นเข้าถึงได้น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของครัวเรือนที่มีรายได้ลดลง และมีเพียงร้อยละ 10-20 ของธุรกิจที่ได้รับสิทธิในการช่วยเหลือ การเข้าถึงลูกจ้างและธุรกิจที่อยู่นอกระบบนั้นเป็นเรื่องยากที่สุด การให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องในวิกฤติที่ยืดเยื้อของประเทศในภูมิภาค EAP ส่วนใหญ่ จะทำให้เกิดความตึงเครียดของฐานะรายได้ที่แคบลง

4. โอกาสในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ: การควบคุมโรคระบาดที่ประสบความสำเร็จในบางประเทศนำไปสู่การฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศ แต่เศรษฐกิจของภูมิภาคนี้ก็ยังต้องพึ่งพาประเทศอื่นๆ ในโลกนี้และความต้องการของทั่วโลกยังคงอ่อนแออยู่ การค้าจะฟื้นตัวขึ้นเนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั่วโลกค่อยๆ กลับมาดำเนินต่อ แต่การท่องเที่ยวไม่น่าจะฟื้นตัวในเร็วๆ นี้ แม้ว่าเงินทุนระยะสั้นได้ไหลกลับเข้าสู่ภูมิภาคแล้ว แต่ความไม่แน่นอนที่มีอยู่ทั่วโลกนั้นยังคงสกัดกั้นการลงทุนในประเทศและต่างประเทศ ความสามารถของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นมีข้อจำกัดเนื่องจากความตึงเครียดทางการคลัง ภูมิภาคนี้คาดว่าจะเติบโตเพียงร้อยละ 0.9 ในปี 2563 ในขณะที่จีนคาดการณ์ที่จะเติบโตร้อยละ 2 เพราะว่าจีนสามารถควบคุมการติดเชื้อใหม่ได้ในอัตราที่ต่ำตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคม ให้ความสำคัญต่อการฟื้นตัวของภาคการผลิต และเพิ่มการลงทุนของภาครัฐ สำหรับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค EAP นี้มีการคาดการณ์ว่าจะมีการหดตัวของเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยร้อยละ 3.5 ในปี 2563 โอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับภูมิภาคนี้จะดีขึ้นในปี 2564 โดยมีความคาดหวังในการเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 7.9 ในจีน และร้อยละ 5.1 ในประเทศอื่นๆ ของภูมิภาค EAP โดยอ้างอิงจากสมมติฐานของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นปกติในประเทศที่สำคัญของภูมิภาคนี้ซึ่งเชื่อมโยงกับความเป็นไปได้ในการมีวัคซีน อย่างไรก็ตามสำหรับเขตเศรษฐกิจทั้งหมดที่อยู่ในภูมิภาคนี้ มีการคาดการณ์ผลผลิตไว้ว่าจะยังคงต่ำกว่าการคาดการณ์ในช่วงก่อนเกิดโรคระบาดในอีก 2 ปีข้างหน้า แนวโน้มทางเศรษฐกิจจะแย่ลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศที่ได้รับผลกระทบในหมู่เกาะแปซิฟิก ซึ่งมีการคาดการณ์ว่าภายในสิ้นปี 2564 ผลผลิตจะยังคงต่ำกว่าระดับของช่วงก่อนเกิดเหตุวิกฤตอยู่ร้อยละ 10 โดยประมาณ

5. ผลกระทบในเชิงลบต่อการเติบโตแบบทั่วถึง: โควิด-19 จะส่งผลกระทบต่อรายได้แบบทั่วถึงในระยะที่ยาวนานขึ้น โดยส่งผลกระทบต่อการลงทุน ทุนมนุษย์ และผลิตภาพ การเป็นหนี้สินของภาครัฐและภาคเอกชน พร้อมกับงบประมาณของธนาคารที่ย่ำแย่ และความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้น น่าจะเป็นสิ่งที่ขัดขวางการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชน และยิ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

การเจ็บป่วย ความไม่มั่นคงทางอาหาร การสูญเสียงาน และการปิดโรงเรียนอาจนำไปสู่การด้อยสภาพของต้นทุนมนุษย์ และการสูญเสียรายได้ที่สูญเสียไปตลอดชีวิต การปิดตัวของธุรกิจและการหยุดชะงักความสัมพันธ์ที่มีระหว่างลูกจ้างกับบริษัทอาจทำให้เกิดการสูญเสียผลิตภาพอันเนื่องมาจากการสูญเสียสินทรัพย์ที่มีคุณค่าแต่จับต้องไม่ได้ไป การหยุดชะงักของการค้าและห่วงโซ่มูลค่าโลกอาจส่งผลกระทบต่อผลิตภาพโดยนำไปสู่การจัดสรรที่ด้อยประสิทธิภาพของทรัพยากรทั่วทั้งภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจและโดยการลดการใช้เทคโนโลยีลงอย่างแพร่หลาย ผลที่ตามมาจากการเกิดโรคระบาดที่ไม่ได้รับการเยียวยาอาจลดการเติบโตในภูมิภาคในช่วงทศวรรษหน้า หลง 1 เปอร์เซนต์ต่อปี คนจนจะไม่ได้รับการดูแลสุขภาพอย่างทั่วถึงเนื่องจากการเข้าถึงบริการของโรงพยาบาล โรงเรียน งาน และการเงินนั้นอยู่ในระดับที่ต่ำลง ผลกระทบในเชิงลบที่มีต่อการเติบโตและการกระจายรายได้จะถูกลดลงบางส่วนจากสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งนำไปสู่การเร่งใช้เทคโนโลยีกันอย่างแพร่หลายซึ่งอาจมีส่วนเพิ่มผลิตภาพและปรับปรุงการเข้าถึงบริการต่างๆ สำหรับคนจน

6. มุมมองแบบบูรณาการของนโยบาย: ทางเลือกในการดำเนินนโยบายการควบคุมโรคและการบรรเทาทุกข์ในปัจจุบันนี้จะเป็นตัวบ่งบอกว่านโยบายดังกล่าวนั้นมีผลกระทบต่อการฟื้นตัวและการเติบโตในวันข้างหน้าอย่างไร และการเลือกดำเนินนโยบายในด้านใดด้านหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ในด้านสุขภาพ จะส่งผลกระทบต่อเป้าหมายในด้านอื่นๆ อย่างเช่นกับเศรษฐกิจ รัฐบาลเผชิญกับความยากลำบากในการต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ค่าใช้จ่ายมหาศาลในการบรรเทาทุกข์ หรือการกระตุ้นเชิงสนับสนุนการบริโภคอาจทำให้รัฐบาลเป็นหนี้ และเกิดความไม่พร้อมในการลงทุนระบบโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีผลต่อการเติบโต และวิธีที่รัฐบาลกระจายภาระหนี้สาธารณะไปยังประชาชนแต่ละรายตลอดช่วงที่ผ่านมามีการเก็บภาษีทางอ้อม ภาษีเงินได้และภาษีกำไร เงินเพื่อ หรือความกดดันทางด้านการเงินจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการเติบโตและการกระจายรายได้ วิกฤตดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการมีมุมมองแบบไดนามิกสามารถช่วยให้รัฐบาล EAP สามารถตัดสินใจเลือกดำเนินนโยบายในปัจจุบันที่ช่วยลดการเกิดสถานการณ์ที่ต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งในวันข้างหน้าได้ใน 7 ประเด็นสำคัญ

- การสร้างขีดความสามารถเพื่อ**การควบคุมอย่างชาญฉลาด** - ประกอบไปด้วยการตรวจคัดกรอง การติดตาม และการแยกกักตัว จะช่วยควบคุมการแพร่ระบาดของโรคด้วยมาตรการที่ตรงเป้าหมายมากกว่าและก่อให้เกิดการหยุดชะงักทางเศรษฐกิจที่น้อยกว่า ยกตัวอย่างเช่น การวิเคราะห์เบื้องต้นแสดงให้เห็นว่าการตรวจคัดกรองประชาชนอย่างเปิดกว้างรวมถึงบุคคลที่ไม่แสดงอาการ อาจลดจำนวนการติดเชื้อลงร้อยละ 10 ต่อเดือน ในขณะที่เดียวกันการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาวัคซีนและการเตรียมการเพื่อแจกจ่ายวัคซีนอย่างมีประสิทธิภาพและยุติธรรมจะสร้างเสถียรภาพทางสังคมและช่วยในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ
- การริเริ่ม**การปฏิรูปทางการคลัง**อาจทำให้เกิดการใช้จ่ายเพื่อการบรรเทาทุกข์ที่เพิ่มขึ้นโดยไม่กระทบกับการลงทุนของภาครัฐ การจำกัดงบประมาณเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเนื่องจากการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐนั้นน้อยลงมากในกลุ่มประเทศ EAP ยกเว้นประเทศจีน - โดยเฉลี่ยเพียงแค่อ้อยล: 18 ของ GDP เมื่อเทียบกับร้อยละ 25 ในประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ และร้อยละ 36 ในประเทศที่พัฒนาแล้ว และการพึ่งพาภาษีทางอ้อมมากขึ้นซึ่งมีมากกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ของรัฐในหลายประเทศ ทำให้เกิดการสูญเสียรายได้ในช่วงวิกฤตมากขึ้นในขณะที่การบริโภคก็หดตัวลงอย่างรวดเร็ว มีการคาดการณ์การขาดดุลงบประมาณอย่างมหาศาลในกลุ่มประเทศ EAP ซึ่งจะทำให้หนี้ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 จุดของ GDP ในปี 2563 หนี้เอกชนที่สูงและดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การคลังของรัฐบาลมีความเสี่ยงทางอ้อมที่เพิ่มขึ้น การขยายฐานภาษีด้วยวิธีการจัดเก็บภาษีของรายได้และผลกำไรด้วยอัตราก้าวหน้าและการใช้จ่ายที่น้อยลงในเรื่องการทำเงินอุดหนุนพลังงานแบบถดถอย ซึ่งในบางกรณีอาจจะมากกว่าร้อยละ 2 ของ GDP จะทำให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืนมากขึ้น
- รัฐบาลของกลุ่มประเทศ EAP จะต้อง**รักษาชื่อเสียงที่ได้มาอย่างยากลำบากในการกำกับดูแลเสถียรภาพทางการคลัง**เมื่อต้องเผชิญกับความต้องการทางการคลังที่เพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลของกลุ่มประเทศ EAP จะจัดหาเงินทุนมหาศาลเพื่อชดเชยการขาดดุลผ่านการกู้ยืมเงินภายในประเทศ บางประเทศยังโน้มน้าวให้ธนาคารกลางซื้อพันธบัตรรัฐบาล เมื่อถึงจุดหนึ่ง การกระทำดังกล่าวอาจจะเป็นการบ่อนทำลายความเป็นอิสระและการควบคุมเงินเฟ้อของธนาคารกลางซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาคในภูมิภาค การพึ่งพาระบบของธนาคารที่มากเกินไปเหมือนกับเป็นท่อน้ำเลี้ยงในการขยายการช่วยเหลือ อาจทำให้เกิดความเสี่ยงได้ ข้อมูลที่มีอยู่แนะนำว่าธนาคารของกลุ่มประเทศ EAP มีเงินทุนที่เข้มแข็งแต่หน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ที่มีการผ่อนปรนมาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพและระเบียบทางบัญชีตามที่เห็นสมควร ในขณะที่นโยบายเหล่านี้ อาจจะเป็นสิ่งที่จำเป็นในปัจจุบัน การให้คำมั่นสัญญาที่น่าเชื่อถือต่อความโปร่งใสและการฟื้นฟูวินัยทางการคลังแต่เนิ่นๆ จะสามารถช่วยบรรเทาความเสี่ยงของความไม่มั่นคงทางการคลังได้

- การคุ้มครองทางสังคม**มีสามบทบาท: กล่าวคือบทบาทในการบรรเทาผลกระทบของวิกฤตที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน บทบาทในการช่วยเหลือพนักงานให้กลับเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อประเทศฟื้นตัว และบทบาทในการป้องกันความเสียหายในระยะยาวที่จะเกิดขึ้นกับทุนมนุษย์ **การขยายการคุ้มครองทางสังคม**ให้ครอบคลุมคนยากจนรายเก่าและรายใหม่พร้อมกับการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานจะทำให้มั่นใจว่าความช่วยเหลือดังกล่าวนั้นได้ส่งถึงประชาชนเมื่อมีความต้องการ มาเลเซียกับระบบฐานข้อมูลหมายเลขประชาชนที่ครบวงจร การให้บริการสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และการเข้าถึงบริการทางการเงินในระดับสูง ทำให้ประเทศประสบความสำเร็จในการโอนเงินสดในปริมาณที่มากด้วยอัตราการนำไปใช้สูงถึงร้อยละ 99 และเข้าถึงผู้รับเงินได้มากกว่า 10 ล้านคน ในทางกลับกันหลายประเทศในหมู่เกาะแปซิฟิกมีระบบการคุ้มครองทางสังคมที่ยังด้อยพัฒนาอยู่ และจำเป็นต้องกำหนดการคุ้มครองที่ยั่งยืนที่สามารถปรับและขยายผลได้เพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์สะเทือนขวัญครั้งใหญ่
- การวางแผนสำหรับโรงเรียนอย่างขาดตลาด**เพื่อคุ้มครองนักเรียน เจ้าหน้าที่ ครู และครอบครัว อาทิเช่น ระเบียบการที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การเว้นระยะห่างทางสังคม การลงทะเบียนใหม่ของนักเรียน อาจช่วยในการป้องกันการสูญเสียทุนมนุษย์ในระยะยาวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่คนจน ในกลุ่มประเทศ EAP การปิดโรงเรียนเนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 อาจส่งผลกระทบต่อสูญเสียค่าเฉลี่ยของการศึกษาที่มีคุณภาพถึง 0.7 จากผลดังกล่าว โดยเฉพาะแล้วนักเรียนที่อยู่ในภูมิภาคนี้อาจต้องเผชิญกับการลดลงของรายได้ที่คาดหวังร้อยละ 4 ในทุกๆ ปี ของชีวิตการทำงาน
- การให้ความช่วยเหลือธุรกิจ** จำเป็นต้องป้องกันไม่ให้เกิดการล้มละลายและการว่างงานโดยที่ต้อไม่ไปก้าวท่ายการจัดสรรบุคลากรและทรัพยากรใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นของบริษัและภาคอุตสาหกรรม รัฐบาลของกลุ่มประเทศ EAP ได้ขยายการช่วยเหลือไปยังธุรกิจแต่การเข้าไปช่วยเหลือยังไม่ทั่วถึง จากการสำรวจมีเพียงร้อยละ 10-20 ของบริษัทในประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือดังกล่าว การให้ความช่วยเหลือนั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความโปร่งใสให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และหลีกเลี่ยงที่จะติดขัดประสงคที่เกี่ยวของไม่เพียงแต่พิจารณาผลการดำเนินงานในอดีต หรือความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน แต่ต้องพิจารณาถึงศักยภาพในการประสบความสำเร็จในอนาคตด้วย และเพื่อหลีกเลี่ยงการช่วยเหลือที่ล่าช้ามากเกินไป รัฐบาลสามารถกระทำการยุติความล่าช้าดังกล่าวได้โดยการเชื่อมโยงกับดัชนีการฟื้นตัวของเศรษฐกิจมหภาคที่เห็นได้ชัดเจน ธุรกิจขนาดเล็กและธุรกิจนอกกระบบหลายรายที่ดำเนินธุรกิจนอกกระบบภาษีและการคลังเป็นกลุ่มที่ยากที่จะเข้าถึงและให้การช่วยเหลือได้ดีที่สุดผ่านการแทรกแซงการคุ้มครองทางสังคม
- วิกฤตกำลังเร่งแนวโน้มการค่าที่มีอยู่สี่ประการ: การฟื้นตัวในช่วงต้นของภูมิภาค EAP เป็นการตอกย้ำความเป็นภูมิภาค การไม่ชอบการพึ่งพาห่วงโซ่อุปทานมากเกินไปเป็นสิ่งที่จะกระตุ้นให้เกิดการย้ายห่วงโซ่มูลค่าโลก (GVC) ออกจากประเทศจีน กระบวนการเปลี่ยนข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลเป็นการเพิ่มบทบาทของภาคการบริการมากขึ้น และความปรารถนาในการพึ่งพาตนเองนั้นเป็นการเพิ่มการป้องกันในบางด้านแม้ว่าในขณะที่ประเทศมีการปล่อยเสรีในด้านอื่นๆ ประเทศในกลุ่ม EAP จำเป็นต้องมีการ **ปฏิรูปทางการค้าอย่างลึกซึ้ง** โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการบริการที่ยังได้รับการปกป้องอยู่ เช่น ภาคการเงิน การขนส่ง และการสื่อสาร เพื่อเพิ่มผลิตภาพให้แก่ธุรกิจ ป้องกันไม่ให้เกิดแรงกดดันในการปกป้องภาคธุรกิจอื่นๆ และเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากรในการสร้างความได้เปรียบที่มีต่อโอกาสทางดิจิทัลซึ่งเกิดขึ้นในอัตราเร่งเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินของโรคระบาด ประเทศจีนเพียงประเทศเดียวสามารถเพิ่ม GDP ของตนเองและภูมิภาคได้ถึงร้อยละ 5 โดยผ่านการขยายผลสิทธิพิเศษตามข้อตกลงทวิภาคีกับสหรัฐอเมริกาไปยังประเทศอื่น ในขณะที่เดียวกันก็เริ่มดำเนินโครงการปฏิรูปประเทศและเปิดตลาดอย่างเข้มข้น

